

Unitat 17

Vehicles prioritaris i especials

17.1. Situació d'entrada

1. Crec que podria ensenyar als preconductors els tipus de conducció segura de cada vehicle prioritari.

1. Gens 2. Poc 3. Bastant 4. Totalment

2. Penso que amb la meva manera de conduir dono exemple de com s'ha de conduir un vehicle, donant prioritat a la seguretat de totes les persones.

1. Gens 2. Poc 3. Bastant 4. Totalment

3. Tindrè cura de portar la senyalització especial dels vehicles prioritaris que pugui utilitzar o ensenyar als preconductors.

1. Gens 2. Poc 3. Bastant 4. Totalment

4. Tinc interès en ensenyar com s'ha de conduir de manera segura amb les diferents modalitats del transport sanitari.

1. Gens 2. Poc 3. Bastant 4. Totalment

5. M'agradarà ensenyar tots els aspectes de seguretat dels vehicles en serveis especials.

1. Gens 2. Poc 3. Bastant 4. Totalment

6. M'agradarà ensenyar com s'ha de conduir amb seguretat amb els vehicles especials.

1. Gens 2. Poc 3. Bastant 4. Totalment

7. Tinc interès en conèixer els aspectes de seguretat de la matriculació i altres condicions tècniques especials.

1. Gens 2. Poc 3. Bastant 4. Totalment

Interpretació:

Més de 20 punts: alt nivell de seguretat.

Entre 12 i 20 punts: nivell normal alt de seguretat.

Entre 8 i 11 punts: nivell normal baix de seguretat.

Menys de 8 punts: baix nivell de seguretat.

17.2. Els vehicles prioritaris

17.2.1. Concepte i classes

Quan parlem de vehicles prioritaris en sentit ampli ens referim a aquells que gaudeixen de prioritat de pas en l'encreuament amb altres usuaris de la via, especialment amb altres vehicles.

Hi ha dues causes de les quals es deriva la prioritat. Segons això, trobem dues classes de vehicles prioritaris:

1. Els vehicles que circulen per rails. Segons el Reglament General de Circulació, aquests tenen prioritat de pas sobre la resta dels usuaris. Parlem concretament dels trens i els tramvies.
2. Vehicles prioritaris en sentit estricte, per motiu del servei urgent que presten. Són els de servei de policia, extinció d'incendis, protecció civil i salvament i assistència sanitària. La preferència o prioritat de pas està condicionada al fet que els vehicles circulin en prestació d'un servei urgent i que facin servir uns determinats senyals lluminosos i acústics especials.

Abans d'aprofundir en el tema dels vehicles prioritaris en sentit estricte cal destacar que els tramvies generalment es fan servir per transportar persones, encara que excepcionalment poden transportar mercaderies, com són els destinats a la conservació i reparació de les vies.

D'altra banda, els tramvies han de portar de manera obligatòria els següents dispositius de senyalització:

- Llum de posició davanter i posterior.
- Dispositiu lluminós indicador del servei davanter i posterior.

El primer està destinat principalment a senyalitzar la posició del vehicle, i el segon a mostrar de manera clara quin és el servei que en aquell moment fa el vehicle.

En cas que el vehicle portés només un llum de posició davanter i un de posterior, els dos estaran situats en el pla longitudinal de simetria del vehicle.

Si són dos llums de posició en la part anterior i en la posterior, aniran situats simètricament respecte al mencionat pla.

Per últim, podem destacar que gran part dels tramvies actualment en circulació disposen (encara que no és obligatori) tant de llum de curt abast com de llarg abast, així com indicadors de direcció.

17.2.2. Vehicles prioritaris en sentit estricte

Un cop hem definit què són els vehicles prioritaris en sentit estricte, és necessari tenir present que la condició de prioritat neix en el moment que aquests vehicles circulen en servei d'urgència fent servir tant els senyals lluminosos com els acústics especials simultàniament. Com a excepció a la norma, aquests vehicles podran fer servir aïlladament el senyal lluminós especial amb la condició que, si no el fan servir, no incrementin la situació de risc per a la resta d'usuaris.

Per exemple, es pot considerar un vehicle prioritari en servei d'urgència aquell que circula per una via amb bones condicions de visibilitat, senyalització, i amb una densitat de trànsit que garanteixi que la resta d'usuaris de la via s'adonen de la situació i la urgència del vehicle prioritari, amb l'ús només del senyal lluminós especial. En aquest cas no fer servir el senyal acústic no comporta perill i evitem una molèstia als usuaris i als habitants.

La circulació d'aquesta classe de vehicles en servei d'urgència exigeix un comportament adequat per part dels altres conductors. Aquests, tant bon punt s'adonen dels senyals que anuncien la proximitat d'un vehicle prioritari en servei urgent, han de prendre les mesures pertinents, segons les circumstàncies del lloc i del moment, per facilitar el pas, apartant-se cap a la dreta com a norma general o arribant a detenir-se si és necessari (article 69 del Reglament General de Circulació).

Així mateix, els conductors dels vehicles prioritaris en servei urgent han de respectar les normes de circulació. Amb la condició de no posar en perill cap usuari de la via, i sota la seva exclusiva responsabilitat, poden deixar de respectar les normes relatives a la circulació de vehicles en general, els elements de seguretat, els vianants, la circulació d'animals i la senyalització, excepte les ordres dels agents de circulació, que són sempre d'obligat compliment.

Podem destacar que els conductors d'aquesta classe de vehicles han de fer un ús ponderat del

seu règim especial de circulació, i únicament quan circulin en servei urgent. Han de prendre grans precaucions quan vulnerin les prioritats de pas i s'han d'assegurar que els conductors dels altres vehicles s'aturen per facilitar-los el pas.

17.2.3. Classes de vehicles prioritaris en sentit estricte

Segons el servei al qual van destinats diferenciem entre les classes següents: de policia, d'extinció d'incendis, de protecció civil i salvament i d'assistència sanitària, que pot ser de caire públic o privat.

No obstant això, s'ha de delimitar amb més exactitud quins vehicles tenen aquesta consideració. Així, entenem per vehicles de policia els que estan adscrits a l'Estat, a les comunitats autònomes, als municipis i, en general, a les entitats i les organitzacions públiques que tenen com a destinació específica el compliment de les missions policíiques, inclosa la policia especial de trànsit, que té com a finalitat la vigilància de la circulació viària.

En el cas dels vehicles d'extinció d'incendis, entenem com a tals els que, tant si pertanyen a un organisme públic com privat, tinguin característiques apropiades per fer-se servir de manera permanent i exclusiva en la lluita contra incendis.

Els vehicles d'assistència sanitària, destinats a circular en servei urgent, són les ambulàncies i els altres automòbils que tinguin com a finalitat permanent i única el transport, en casos d'especial urgència, de personal mèdic i sanitari, o d'instruments i elements imprescindibles i d'ús urgent.

Quan un vehicle no prioritari hagi de fer un servei d'urgència haurà de respectar totes les normes. Advertirà aquesta circumstància amb el llum d'emergència i l'avisador acústic i si no se'n disposa, movent un mocador.

17.2.4. Senyalització especial dels vehicles prioritaris

Hem de distingir entre els senyals lluminosos i els acústics.

El senyal lluminós, catalogat com a V-1 en l'annex XI del RGV, està reservat per als vehicles prioritaris.

La utilització del senyal V-1 en un vehicle indica la prestació d'un servei de policia, extinció d'incendis, protecció civil i salvament, o d'assistència sanitària, en servei urgent. El senyal V-1 es pot utilitzar simultàniament amb l'aparell emissor de senyals acústics especials.

El senyal V-1 està constituït per un dispositiu lluminós, amb un o diversos llums, de color blau per als vehicles de policia, i de color groc auto per als vehicles d'extinció d'incendis, protecció civil i salvament, i d'assistència sanitària, homologats d'acord amb el Reglament CEPE/ONU número 65.

Aquest dispositiu s'ha d'instal·lar a la part davantera del pla superior del vehicle, per damunt del llum més alt, o al llarg del perímetre de la zona més alta de la part davantera i del darrere del vehicle.

En les motocicletes, el dispositiu ha d'anar situat a la part del darrere, sobre un capçal telescòpic que permeti elevar-lo per damunt de la part més alta d'aquesta, o incrustat a la part del davant i del darrere de les motocicletes sense sobresortir del carenat.

En cap cas ha d'afectar la visibilitat del conductor, i ha de ser visible en totes les direccions a una distància mínima de 50 metres.

La utilització del senyal V-1 no requereix cap autorització administrativa, tant si està instal·lat com a element supletori addicional com si ho està com a element constructiu.

Els vehicles de policia, a més, poden utilitzar amb caràcter voluntari un sistema auxiliar constituït per dues fonts lluminoses (intermitents o estroboscòpiques) de color blau. Aquest sistema ha d'estar instal·lat en el frontal del vehicle, a l'altura dels llums curts, o per damunt en el cas de les motocicletes.

Queda prohibit el muntatge i la utilització del senyal V-1 en vehicles que no siguin prioritaris.

El senyal acústic està format per un aparell emissor de tipus sirena. Està totalment prohibit l'ús d'aquest aparell en els vehicles que no siguin prioritaris en sentit estricte.

La instal·lació d'aquests aparells acústics ha de complir els mateixos requisits que la del senyal lluminós especial.

En els vehicles de policia hi ha, a més a més, una senyalització específica, el senyal V-3 del Reglament General de Vehicles, destinat a senyalitzar els vehicles de policia que circulen per les vies públiques, encara que no ho facin en servei urgent.

Aquest senyal està constituït per una retolació, reflectora o no, als costats del vehicle, que incorpora la denominació del cos de policia i la seva imatge corporativa.

A més a més del senyal esmentat, els vehicles de policia poden portar:

- Almenys, una línia de contorn longitudinal de material reflector que s'ha de disposar per tot el perímetre del vehicle i que ha de complir els requisits especificats reglamentàriament.
- Un enllumenat de posició, ubicat a l'interior del sistema de senyalització prioritària, situat a la part davantera del pla superior del vehicle, de color blau com el senyal V-1, així com un cartell amb la mateixa il·luminació i retolació del cos al qual pertanyen.

17.2.5. El transport sanitari

Recordem que el transport sanitari és el destinat al desplaçament de persones malaltes, accidentades o per un altre motiu sanitari, en vehicles especialment condicionats a l'efecte.

Per dur a terme transport sanitari és necessari obtenir prèviament l'autorització administrativa per al transport públic o privat, segons correspongui al servei que es vol prestar, que ha d'estar referida a un vehicle concret.

Les autoritzacions per al transport públic sanitari són atorgades per l'òrgan estatal o autonòmic competent en matèria de transport interurbà.

Per atorgar l'autorització cal obtenir prèviament la certificació tecnicosanitària referida al vehicle.

Les autoritzacions de transport sanitari habiliten per dur a terme el transport tant en vies urbanes com interurbanes per tot el territori nacional.

Les autoritzacions han d'estar domiciliades a la localitat on els vehicles tinguin la base d'operacions; la domiciliació ha de ser modificada quan passin a prestar serveis amb caràcter habitual a una altra localitat.

Per obtenir autoritzacions de transport públic és necessari disposar de mitjans que permetin la localització immediata durant les 24 hores del dia. A més a més, en poblacions de més de 20.000 habitants, cal disposar d'un local obert al públic, amb nom o títol registrat.

Així mateix, s'ha de disposar del nombre mínim de vehicles que determinin conjuntament els Ministeris de Foment i de Sanitat i Consum, en funció del nombre d'habitants de la ciutat o de la província on estiguin domiciliades les autoritzacions. Aquest nombre en cap cas pot ser superior a 10.

Segons la Llei d'ordenació dels transports terrestres hi ha tres tipus de vehicles que poden realitzar transport sanitari. Aquests són:

Ambulàncies assistencials:

Condicionades per permetre assistència tecnicosanitària en ruta. Es consideren incloses en aquesta categoria tant les ambulàncies destinades a proporcionar suport vital bàsic com les de suport vital avançat, en funció de l'equipament sanitari i la dotació de personal que s'indica en l'annex del Reial decret 619/1998, de 17 d'abril. Aquest Reial decret estableix l'equipament sanitari mínim i la dotació de personal obligatòria dels vehicles de transport sanitari per carretera.

Ambulàncies no assistencials:

Destinades al transport de pacients en llitera, i que no han d'estar específicament condicionades ni dotades per a l'assistència mèdica en ruta.

Vehicles de transport sanitari col·lectiu:

Especialment condicionats per transportar diversos malalts, el trasllat dels quals no revesteixi caràcter d'urgència ni estiguin afectats per malalties infectocontagioses.

Com a característiques tècniques comunes a tot tipus de vehicle destinat al transport sanitari podem destacar les següents:

1. Identificació i senyalització.

- a. Identificació exterior que permeti distingir clarament que es tracta d'una ambulància, mitjançant la inscripció de la paraula "ambulància" al darrere i al davant, i a la inversa perquè la paraula pugui ser llegida per reflexió.
- b. Carrosseria exterior preferentment blanca en la major part. Excepcionalment es permeten variacions en els casos en què abans de l'entrada en vigor d'aquestes normes s'utilitzessin identificacions corporatives.

2. Documents obligatoris.

- a. Registre de revisions del material sanitari.
- b. Registre de desinfeccions de l'habitacle i de l'equipament.
- c. Llibre de reclamacions.
- d. Registre de sol·licituds i prestacions de serveis.

3. Vehicle.

- a. Fars antiboira anteriors i posteriors.
- b. Indicadors intermitents de parada.
- c. Extintor d'incendis, d'acord amb el que es disposa en la normativa vigent.

- d. Eines per atendre el vehicle.
- e. Equip de radiotelefonia de recepció-emissió eficaç en la seva àrea d'activitat.

Un dels trets distintius entre els tres tipus de vehicles que es poden destinar al transport sanitari fa referència al personal mínim que ha de tenir cada vehicle. Així doncs, les ambulàncies no assistencials han de comptar amb un conductor i un ajudant en cas que el tipus de servei ho requereixi. Per les ambulàncies assistencials, un conductor i, a més a més, les destinades a donar suport vital bàsic, almenys una altra persona amb formació adequada, i per les destinades a donar suport vital avançat, com a mínim un metge i un ATS/DUE amb capacitat en transport assistit, tècniques de reanimació i suport vital avançat.

Per últim, pels vehicles de transport sanitari col·lectiu, un conductor i un ajudant, quan el tipus de servei ho requereixi.

17.3. Vehicles en serveis especials

Encara que no són vehicles prioritaris, és necessari tractar el cas dels vehicles en serveis especials perquè poden fer ús d'una senyalització especial semblant a la dels vehicles prioritaris, per fer-los més visibles per a la resta d'usuaris de la via pública.

Aquests vehicles poden fer servir senyals lluminosos especials (mai acústics), ja sigui pel servei que fan com per la classe de transport que realitzen. Aquest senyal és el V-2 (vehicle obstacle a la via) i ens indica la posició a la via o als voltants d'un vehicle que desenvolupa un servei, activitat o operació de treball, en situació de parada o estacionament, o a una velocitat que no superi els 40 quilòmetres per hora. També es pot utilitzar qualsevol vehicle que, per causa d'avaría o accident, estigui en algun dels supòsits esmentats.

El senyal lluminós V-2 està constituït per un dispositiu lluminós, amb un o diversos llums, de color groc auto, homologats de conformitat amb el Reglament CEPE/ONU número 65. Ha de ser visible en totes les direccions, des d'una distància de 100 metres.

En tots els casos, el dispositiu s'ha d'instal·lar per damunt dels llums més alts indicadors del canvi de direcció i no pot afectar la visibilitat del conductor ni la resistència de l'estructura de protecció del vehicle.

Tenen obligació d'utilitzar aquest senyal:

- Tots els vehicles que habitualment desenvolupin a la via les accions indicades.
- Els vehicles en règim de transport especial i els seus vehicles pilot o d'acompanyament, en els termes que indica l'autorització especial de circulació.
- Els vehicles d'acompanyament de les proves esportives, marxes ciclistes i altres esdeveniments.
- Els vehicles d'acompanyament de les columnes militars.

En cas d'avaría d'aquest senyal, s'han d'utilitzar els llums d'encreuament juntament amb els llums indicadors de direcció amb senyal d'emergència.

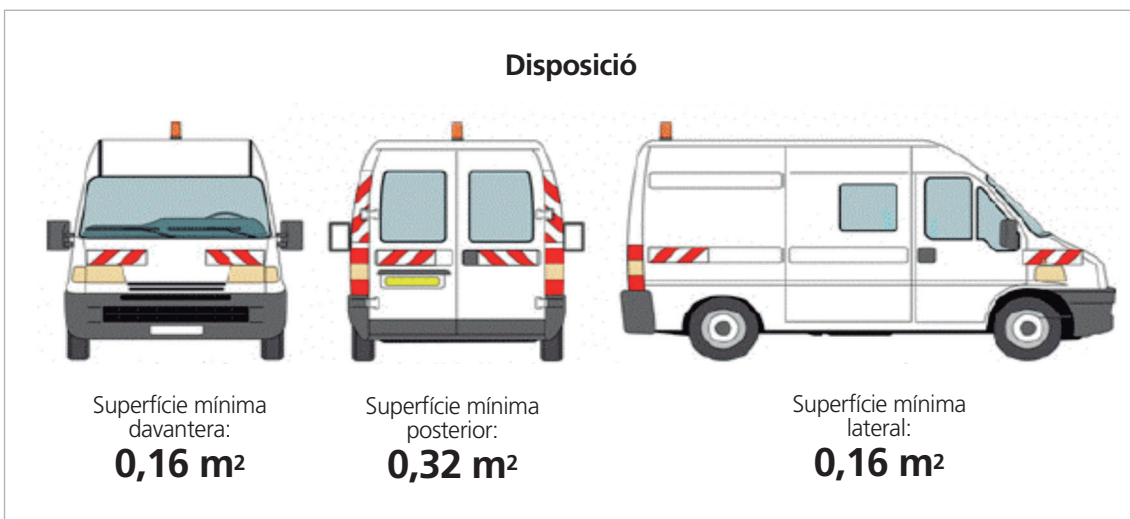
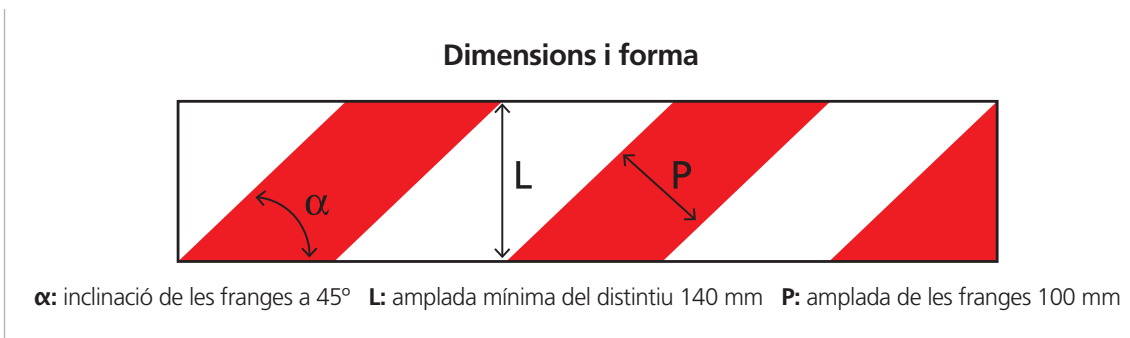
La utilització del senyal V-2 no requereix cap autorització administrativa, tant si està instal·lat com a element supletori addicional com si ho està com a element constructiu.

Queda prohibit el muntatge i la utilització del senyal V-2 en vehicles que no constitueixin un obstacle a la via perquè no hi concorren les circumstàncies assenyalades al principi.

Els vehicles que tenen obligació d'utilitzar aquest senyal poden portar, a més, amb caràcter voluntari al contorn del vehicle uns distintius retroreflectors que s'han d'ajustar a les característiques següents:

- els distintius han de ser de material retroreflector de les classes 1 o 2, segons la norma UNE-EN 12899, amb franges alternes vermelles i blanques.
- La inclinació de les franges ha de ser de 45° sobre l'horitzontal; l'amplada mínima del distintiu, de 140 mm, i l'amplada de les franges, de 100 mm.
- Si les franges van col·locades a la part del davant i del darrere dels vehicles han d'anar en forma de V invertida des del centre del vehicle i, si estan als laterals, han d'anar disposades en el sentit de la marxa del vehicle.
- La superfície mínima dels distintius a la part davantera ha de ser de $0,16 \text{ m}^2$; a la part del darrere, de $0,32 \text{ m}^2$; i als laterals, de $0,16 \text{ m}^2$.

Exemples:

17.4. Vehicles especials

17.4.1. Definició i classes

Segons el Reglament General de Vehicles, considerem com a vehicle especial aquell autopropulsat o remolcat, construït i concebut per realitzar obres o serveis determinats i que, per les seves característiques, està exempt del compliment d'alguna de les condicions tècniques exigides reglamentàriament o supera permanentment els límits de masses o dimensions. També tindran aquesta consideració la maquinària agrícola i els seus remolcs.

Els vehicles especials es poden classificar en dos grups: els vehicles agrícoles i els tractors i maquinària per a obres o serveis.

Dins del primer grup, el Reglament General de Vehicles distingeix els següents tipus:

Tractor agrícola.

És el vehicle especial autopropulsat, de dos eixos o més, concebut i construït per arrossegar, empènyer, portar o accionar eines, maquinària o remolcs agrícoles.

Motocultor.

Vehicle especial autopropulsat, d'un eix, dirigible per esteves per un conductor que marxi a peu. Alguns motocultors també poden ser dirigits des d'un seient incorporat a un remolc, una màquina agrícola o un bastidor auxiliar amb rodes.

Es consideren equiparades a un motocultor les màquines agrícoles autopropulsades, com ara motosegadores i similars, amb una massa màxima autoritzada no superior a 1.000 quilograms, encara que de manera permanent estiguin equipades amb un segon eix.

Camió agrícola.

Vehicle especial autopropulsat de dos eixos o més, especialment concebut per al transport al camp de productes agrícoles.

Màquina agrícola automotriu.

Vehicle especial autopropulsat, de dos eixos o més, concebut i construït per efectuar treballs agrícoles.

Portador.

Vehicle especial autopropulsat de dos eixos o més, concebut i construït per portar màquines agrícoles.

Màquina agrícola remolcada.

Vehicle especial concebut i construït per efectuar treballs agrícoles i que, per traslladar-se i maniobrar, ha de ser arrossegat o empès per un tractor agrícola, un motocultor, un portador o una màquina agrícola automotriu. S'exclouen d'aquesta definició les eines agrícoles, considerant com a tals els instruments agrícoles, sense motor, concebuts i construïts per efectuar treballs de preparació del terreny que, a més a més, no es consideren vehicles als efectes del Reglament General de Vehicles, així com també la resta de maquinària agrícola remolcada de menys de 750 quilograms de massa.

Remolc agrícola.

Vehicle especial de transport construït i destinat per ser arrossegat per un tractor agrícola, un motocultor, un portador o una màquina agrícola automotriu. S'inclouen en aquesta definició els semiremolcs agrícoles.

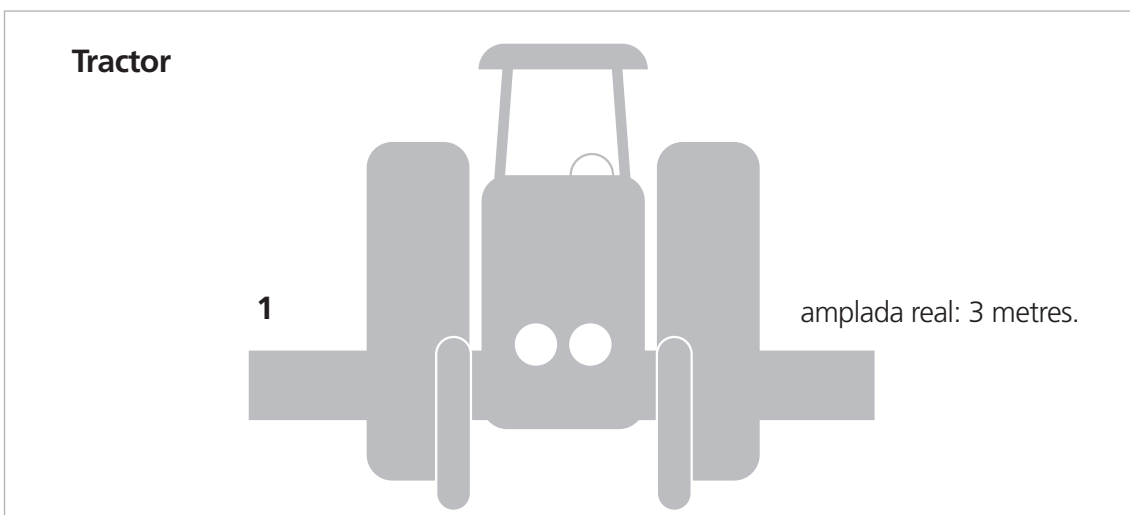
Els tractors i la maquinària per a obres i serveis són els vehicles concebuts i construïts per fer-se servir en obres o per realitzar determinats serveis, com per exemple les màquines pintabandes (encarregada de pintar a la via les marques viàries), les excavadores, les màquines llevaneus o les extractores de fang, etc.

17.4.2. Masses i dimensions màximes

Per circular per les vies sense necessitat d'una autorització especial de circulació, els vehicles especials s'han d'ajustar a les masses i a les dimensions contingudes a l'annex IX del Reglament General de Vehicles. El tret distintiu entre els vehicles especials i la resta és que en els primers, quan calculem l'amplada del vehicle, no sempre tenim en compte la seva amplada real, inclosa la càrrega. Per aquest motiu, hem de definir clarament quina és l'amplada a tenir en compte per saber si el vehicle supera o no els límits marcats pel RGV, la qual anomenem **amplada de circulació**.

- Per als tractors agrícoles, portadors, motocultors, tractocarros i els seus remolcs, l'amplada de circulació és la del vehicle parat, inclosa la càrrega, si s'escau.
- Per als estris, eines i altres equips agrícoles muntats, suspesos o semisuspesos en tractors o motocultors, l'amplada de circulació és la de l'equip parat, disminuïda en la distància en què la part dreta sobresurti lateralment de la cara més externa de les rodes del mateix costat del vehicle que els porti o arrossegui, amb un màxim a descomptar de mig metre.
- Per a les màquines agrícoles, l'amplada de circulació és la de la màquina parada, disminuïda en mig metre, si bé aquesta disminució no s'aplica a les màquines que, tot i disposar d'elements abatibles o desmuntables, no els portin recollits o desmuntats.
- Per a la resta de màquines, l'amplada de circulació és la de la màquina parada.
- Per als conjunts de vehicles especials, l'amplada de circulació és la més gran de totes les individuals, després de ser determinades de la manera indicada.

Tot això fa que un tractor agrícola que porti un estri suspès amb una amplada real superior als 2,55 metres pugui circular sense necessitat d'una autorització especial de circulació. Per exemple:

- Suposem que la part dreta de l'estri sobresurt lateralment de la cara més externa de les rodes d'aquest costat 45 centímetres. Això fa que l'amplada de circulació sigui de 2,55 metres (3-0,45) i, per tant, no supera el límit d'amplada marcat pel RGV i no necessita l'autorització especial.

Si la part dreta de l'estri sobresortís 60 centímetres, recordem que la normativa ens permet descomptar només 50 centímetres com a màxim.

17.4.3. Vehicles remolcables

En el cas dels conjunts de vehicles especials agrícoles, amb la condició que el dispositiu d'enganxament del vehicle tractor i el del remolc formin un conjunt compatible, trobem les següents possibilitats, recollides al RGV:

- Els tractors agrícoles i portadors poden arrossegar qualsevol mena de remolc agrícola, màquina agrícola remolcada i eina.
- Els motocultors poden formar conjunt amb qualsevol mena de remolc agrícola, màquina agrícola remolcada d'un eix o eina.
- Les màquines equiparades a un motocultor poden arrossegar remolcs agrícoles i màquines agrícoles remolcades d'un eix amb el qual formin un equip de treball i consti així en el certificat de característiques de la màquina tractora.
- Les màquines agrícoles automotrius poden formar conjunt amb els remolcs agrícoles i les màquines agrícoles remolcades amb les quals formin un equip de treball i consti així en el certificat de característiques de la màquina tractora.

La circulació d'aquests conjunts de vehicles està sotmesa a unes condicions que descriurem a continuació, tenint en compte que, a efectes de masses remolcades, es considerarà com un sol vehicle remolcat el conjunt d'una màquina agrícola amb un remolc o dues màquines agrícoles, arrossegats en ambdós casos per un tractor, quan formin un sol equip de treball.

Quan no tinguin frens, els motocultors i les màquines equiparades no poden arrossegar cap remolc, semiremolc o màquina remolcada que no tingui frens, en tingui d'inèrcia o en tingui d'altres de no accionables des del lloc de conducció.

Per arrossegar remolcs sense fre, la massa màxima autoritzada no ha de superar en cap cas els 1.500 quilograms, excepte per a les màquines agrícoles remolcades, el límit de les quals és de 3.000 quilograms. Per arrossegar remolcs només amb fre d'inèrcia, la massa màxima autoritzada no ha de superar els 6.000 quilograms.

17.4.4. Matriculació

Correspon al propietari del vehicle especial, o en el seu cas, a l'arrendatari amb opció de compra o arrendatari a llarg termini, sol·licitar a la Prefectura Provincial de Trànsit del seu domicili legal la matriculació i l'expedició del permís de circulació. Aquest tràmit és necessari per als vehicles especials autopropulsats independentment de la seva massa màxima autoritzada i per als remolcs, semiremolcs i màquines especials remolcades que tinguin una MMA superior a 750 quilograms. Un cas especial és el dels vehicles especials agrícoles, la sol·licitud de matrícula i per-

mís de circulació dels quals es pot fer a la Prefectura Provincial de Trànsit on es vol residenciar el vehicle.

Juntament amb la sol·licitud de matriculació, és necessari inscriure el vehicle especial en el Registre oficial de maquinària agrícola, que depèn de l'organisme competent de la Comunitat Autònoma corresponent.

Els vehicles que pertanyen a l'Estat s'han de matricular pel mateix organisme encarregat de la seva conservació i ús, i per tant constitueixen una excepció, encara que també poden ser matriculats a la Prefectura Provincial de Trànsit, seguint el mateix procediment que la resta de vehicles especials particulars.

17.4.4.1. *Les plaques de matrícula*

El fons de les plaques de matrícula dels vehicles especials ha de ser retroreflector, de color blanc. Els caràcters, estampats en relleu, han de ser de color vermell mat.

A les plaques de matrícula s'han d'inscriure tres grups de caràcters constituïts per la lletra E, un número de quatre xifres, del 0000 al 9999, i tres lletres, començant per les lletres BBB i acabant per les lletres ZZZ, suprimint les cinc vocals, per tal d'evitar paraules malsonants o acròstics especialment significats, així com les lletres Ñ i Q, ja que són fàcils de confondre amb la lletra N i el número 0, respectivament, i les lletres CH i LL, per incompatibilitat amb el disseny de les plaques de matrícula, que no admetria la consignació de quatre caràcters a l'últim grup.

Pel que fa a les plaques de matrícula dels vehicles especials que pertanyen a l'Estat, han de reunir els requisits indicats. En els vehicles, a més, hi han de figurar les contrasenyes següents:

- **ET-VE, FN-VE i EA-VE**, per als vehicles pertanyents al Ministeri de Defensa, corresponents, respectivament, a l'Exèrcit de Terra, de l'Armada i de l'Exèrcit de l'Aire.
- **MF-VE**, per als del Ministeri de Foment.
- **MMA-VE**, per als del Parc del Ministeri de Medi Ambient.
- **PME-VE**, per als del Parc Mòbil de l'Estat.
- **CNP-VE**, per als de la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil, adscrits a l'àmbit del Cos Nacional de Policia.
- **PGC-VE**, per als de la Direcció General de la Policia i de la Guàrdia Civil, adscrits a l'àmbit del Cos de la Guàrdia Civil.
- **CME**, per als adscrits al cos de Mossos d'Esquadra.

Els vehicles especials agrícoles i d'obres i serveis autopropulsats han de portar una placa de matrícula de forma plana i rectangular situada a la part posterior i al centre o a la banda esquerra, col·locada en posició vertical o gairebé vertical i perpendicular al pla longitudinal mitjà del vehicle.

Els remolcs, semiremolcs, maquinària agrícola remolcada i d'obres i serveis amb una massa màxima autoritzada superior als 750 quilograms han d'estar proveïts, a la part posterior, de la placa de matrícula. Ha d'estar situada en posició vertical o gairebé vertical i al pla longitudinal mitjà del vehicle. A més a més, a la banda dreta han de portar una altra placa amb la matrícula del vehicle remolcador.

La resta de remolcs, semiremolcs, maquinària agrícola remolcada i d'obres i serveis han de portar a la banda esquerra o al centre una sola placa posterior amb el mateix contingut que la del vehicle remolcador.

17.4.5. Condicions tècniques especials

Com a vehicles especials que són, les seves característiques tècniques poden tenir trets diferents als de la resta de vehicles de motor. En aquest punt farem una distinció entre les característiques especials dels vehicles especials autopropulsats i les dels vehicles remolcats.

Pel que fa als primers, els tractors agrícoles i els d'obres i serveis, els tractocarros, les màquines agrícoles automotrius i les màquines automotrius d'obres i serveis, els portadors agrícoles i els d'obres i serveis han de portar dispositius de fre de servei i d'estacionament.

Els motocultors poden no tenir frens quan el conductor marxi a peu o quan arrossegui un vehicle que tingui frens de servei i d'estacionament, i els comandaments d'aquests frens es puguin fer servir des del seient del conductor. Un altre tret distintiu dels motocultors és que els que es condueixen a peu no necessiten un dispositiu de marxa enrere ni tampoc un dispositiu productor de senyals acústics.

Per als vehicles remolcats, les característiques tècniques especials són les següents:

- a. Els remolcs i els semiremolcs agrícoles, com a norma general, han de portar frens de servei i d'estacionament. No obstant això, si la seva massa màxima autoritzada no supera els 1.500 quilograms poden no tenir fre de servei. Pels que no superin els 3.000 quilograms, l'accionament del fre de servei pot ser independent del comandament de fre del tractor, sempre que el seu conductor pugui accionar el fre del remolc o semiremolc des del lloc de conducció.

Si la massa màxima autoritzada supera els 10.000 quilograms, el fre de servei ha d'actuar sobre totes les rodes.

En els remolcs i semiremolcs agrícoles amb una massa màxima autoritzada no superior a 6.000 quilograms, el fre de servei pot ser del tipus d'inèrcia.
- b. Els remolcs i semiremolcs agrícoles, les màquines agrícoles remolcades i les eines amb una massa màxima autoritzada superior als 750 quilograms han d'estar equipats amb un dispositiu d'acció purament mecànic, capaç de mantenir-los immòbils, independentment de les condicions de càrrega, en un pendent del 18%; s'admeten les falques com a dispositiu d'accionament purament mecànic.
- c. Les màquines agrícoles remolcades amb una massa màxima autoritzada no superior als 3.000 quilograms poden no tenir fre de servei. La resta estan sotmeses a les mateixes condicions de frenada que els remolcs agrícoles.

Senyal de limitació de velocitat

Estan obligats a portar aquest senyal els vehicles especials i els conjunts de vehicles també especials, encara que només tingui aquesta naturalesa un dels que integren el conjunt. Consisteix en un disc de 30 centímetres de diàmetre, amb el fons de color blanc reflector, amb una vora negra i xifres de color negre mat.

Aquest senyal indica que el vehicle que el porta no pot superar la velocitat en quilòmetres per hora indicada al seu interior.

Senyal de vehicle lent

L'han de portar els vehicles o els conjunts de vehicles especials que, per construcció, no puguin sobrepassar la velocitat de 40 quilòmetres per hora. Consisteix en un triangle de color vermell fluorescent de 350 a 365 mil·límetres de banda, amb vores o pestanyes de material reflector vermell o catadiòptric vermell de 45 a 48 mil·límetres.

17.5. Senyal V-21: Rètol avisador d'acompanyament de vehicle especial o de vehicles en règim de transport especial

Aquest senyal ens indica la circulació pròxima d'un vehicle en règim de transport especial o vehicle especial.

És obligatori per als vehicles quan circulin només en funció i servei d'acompanyament a la circulació d'un vehicle especial o d'un vehicle en règim de transport especial.

Ha d'anar col·locat a la part superior del vehicle d'acompanyament, de forma vertical i subjectat de tal manera que s'eviti el risc de caiguda. S'ha d'instal·lar com a element supletori addicional (movible).

El senyal V-2 pot anar incorporat a aquest senyal formant un conjunt.

En aquest senyal ha de figurar la paraula **ESPECIAL**, i les seves dimensions, color, contingut i característiques tècniques s'han d'ajustar a la normativa:

17.6. Activitats d'aprofundiment d'informació general

Activitat 1

Completa aquest quadre:

Concepte i classes de vehicle prioritari	Factors			
	Aspectes legals. Senyalització	Relació amb la seguretat	Principals elements de risc a considerar	Principals comportaments de seguretat
Vehicles de transport sanitari				
Vehicles en servei especial				
Vehicles especials				

17.7. Activitats de millora de les destreses

Activitat 1

Ajuda cada precondutor a redactar una graella on s'incloguin els principals comportaments de seguretat en funció de cada vehicle especial.

Activitat 2

Posa en pràctica les principals mesures preventives del vehicle especial del precondutor.

17.8. Activitats de millora de les emocions i els valors

Activitat 1

Descrui les principals experiències de conductors de vehicles especials que hagin patit un accident.

17.9. Situació de sortida

1. Crec que podria ensenyar als preconductors els tipus de conducció segura de cada vehicle prioritari.

1. Gens 2. Poc 3. Bastant 4. Totalment

2. Penso que amb la meva manera de conduir dono exemple de com s'ha de conduir un vehicle, donant prioritat a la seguretat de totes les persones.

1. Gens 2. Poc 3. Bastant 4. Totalment

3. Tindrè cura de portar la senyalització especial dels vehicles prioritaris que pugui utilitzar o ensenyar als preconductors.

1. Gens 2. Poc 3. Bastant 4. Totalment

4. Tinc interès en ensenyar com s'ha de conduir de manera segura amb les diferents modalitats del transport sanitari.

1. Gens 2. Poc 3. Bastant 4. Totalment

5. M'agradarà ensenyar tots els aspectes de seguretat dels vehicles en serveis especials.

1. Gens 2. Poc 3. Bastant 4. Totalment

6. M'agradarà ensenyar com s'ha de conduir amb seguretat amb els vehicles especials.

1. Gens 2. Poc 3. Bastant 4. Totalment

7. Tinc interès en conèixer els aspectes de seguretat de la matriculació i altres condicions tècniques especials.

1. Gens 2. Poc 3. Bastant 4. Totalment

Interpretació:

Més de 20 punts: alt nivell de seguretat.

Entre 12 i 20 punts: nivell normal alt de seguretat.

Entre 8 i 11 punts: nivell normal baix de seguretat.

Menys de 8 punts: baix nivell de seguretat.